

افغانستان از 2001 تا 2014 میلادی

(بخش هجدهم)

تشکیل پارلمان و برخی از فیصله های آن

انتخابات پارلمانی دو اتاقه (سنا و شورا)، پس از تصویب قانون اساسی و بر وفق ماده (82) مندرج آن، در ماه سپتامبر سال 2005 میلادی در افغانستان دایر گردید که بیش از دو هزار نفر شامل فهرست کاندیداتوری یا نامزدی بودند. برای نخستین دور پارلمان افغانستان (پس از سقوط امارت گروه طالبان)، به تعداد دوصد و چهل و نه کرسی از سی و چهار ولایت اختصاص داده شد و اندکی پس از پروسه انتخاباتی و تشکیل نهاد های اداری آن، جلسات مجلس مذکور آغاز گردید. آغاز و انجام فعالیت های انتخاباتی نیز خالی از سر و صدا های سیاسی، اعتراضی و تبلیغاتی نبود. بخصوص، نامزدی و " پیروزی " و تکیه زدن آن عده از افراد و عناصری که نزد ملت افغانستان متهم به خیانت ملی، جنایات جنگی، قتل و آدم کشی بودند، به کرسی های پارلمان، این سر و صدا ها را سراسری تر نمود. ولی با آنهم، تعداد زیادی از این گونه افراد و اشخاص آلوده با جرایم، یا از طریق پرداخت پول و یا با زور تفنگ، تهدید، توطئه و ترفند، به این مؤسسه قانون گذاری راه یافتند. روی همین ملحوظ بود که علاوه از موجودیت کاستی های بزرگ علمی، حقوقی، اخلاقی و ملاحظات غلیظ قومی و زبانی و تنظیمی ... در میان اعضای پارلمان، این مجمع معجون مرکب، در اوایل سال 2007 میلادی فیصله یی را به بنام " مصالحه ملی " یا (مصوبه عفو

جنایتکاران جنگی) طی یازده ماده به تصویب رسانید که به این گونه، آخرین امید نسبی اکثریت مردم افغانستان را به نا امیدی مبدل نمود. متن کامل مصوبه مذکور ازینقرار بود:

" 1- جهاد، مقاومت و مبارزه برحق مردم ما در راه دفاع از دین و وطن، فراز های شکوهمند تاریخ کشور بوده و از افتخارات بارز ملی مردم ما محسوب میشوند و باید به آن ارج گذاشته شده و سنگر داران آن تقدیر و در چوکات نظام جمهوری اسلامی افغانستان با آنان برخورد مناسب صورت گرفته و از هرگونه تعرض مصون بمانند.

2 - تمامی جناح های سیاسی و طرف های متخاصم که طی دو نیم دهه جنگ به نحوی با هم در گیر بوده اند به منظور آشتی بین اقشار مختلف جامعه، تحکیم صلح و ثبات و آغاز زنده گی نوین در تاریخ سیاسی معاصر افغانستان، مشمول برنامه مصالحة ملی و همدیگر بخشی بوده و مورد تعقیب عدلی و حقوقی قرار نمی گیرند.

3 - گزارشهای نادرست سازمان دیده بان حقوق بشر که در باره رهبران جهادی و شخصیت های ملی کشور نشر گردیده ناشی از نیت مشکوک بوده شورای ملی افغانستان آن را فاقد اعتبار اعلام مینماید.

4 - تمامی کسانی که تا هنوز در مخالفت مسلحانه با دولت جمهوری اسلامی افغانستان قرار داشته و پس از این به پروسه مصالحة ملی پیوسته و به قانون افغانستان و قوانین نافذ کشور احترام میگذارند از مزایای مفاد ماده دوم این منشور برخوردار می باشند .

5- هیچ گروه و جریان سیاسی از این منشور مستثنی نمی گردد.

6- برای کمک به ختم خشونت ها و بی اعتمادی بین دولت و جناح های مخالف مسلح و تحکیم ثبات و مصالحة ملی، کمیسیون فوق العاده از سوی ولسی جرگه تعیین گردد تا زمینه پیوستن آنان را به پروسه تحکیم ثبات و مصالحة ملی مساعد گرداند.

7- باتشکیل شورای ملی افغانستان، تمام قوانین و میثاق های بین المللی با قانون اساسی و سایر قوانین افغانستان مقایسه گردیده و تنها قانونی برای دولت و مردم افغانستان الزام آور میباشد که به تصویب شورای ملی افغانستان برسد.

8- ولسی جرگه افغانستان به منظور تقویة صلح و ثبات و ختم جنگ از تمامی گروههای مسلح مخالف دولت جمهوری اسلامی افغانستان دعوت بعمل می آورد تا به پروسة تحکیم ثبات و مصالحه ملی افغانستان بپیوندند.

9- ولسی جرگه افغانستان طرح ماین گذاری و کشیدن سیم خار دار در امتداد خط دیورند را راه حل مناسب برای کنترل و مهار کردن تروریسم ندانسته و باور دارد که باید تروریسم از راه بر چیدن مراکز تعلیم، تجهیز و تمویل آن مهار و کنترل گردد.

10- ولسی جرگه ضمن تأکید بر استقلال و تمامیت ارضی افغانستان، روابط حسنه و صلح آمیز با همسایه گان را در صدر اولویت های خویش قرار داده و برای تحقق آن صادقانه تلاش مینماید.

11- رسانه های همه گانی باید مفاد منشور مصالحه را در نظر داشته و برای تقویة صلح و آشتی ملی تلاش نمایند.

12- منشور مصالحه و آشتی ملی طی یازده ماده تصویب و قابل اجرا میباشد. " (41)

این بود تبانی و توافق دو جبهه " کفر " و " اسلام " روی تقسیم قدرت سیاسی و کسب امتیاز و " همدگر بخشی صمیمانه " میان ناقضان حقوق بشر در افغانستان.

یکی از جلسات پارلمان افغانستان

مصوبه دیگری که در ماه اپریل سال 2009 میلادی توسط عده یی از رهبران تنظیم های جهادی و " روحانیون " اهل تشیع به رهبری " شیخ آصف محسنی " در پارلمان صورت گرفت و موجب اعتراض ها و انتقاد های شدید در حلقات مختلف روشنفکری و جامعه مدنی افغانستان و به راه اندازی تظاهرات گسترده در شهر کابل گردید، بنام " احوال شخصی اهل تشیع " بود. این مصوبه پارلمان، زنان کشور را بگونه خاصی تحقیر نموده " حقوق " پدرسالاری (شوهرسالاری) در خانواده و حریم خصوصی شهروندان را هم به رسمیت می شناخت و هم بیش تر از پیش تقویت میکرد. جالب این بود که رییس جمهور، علی رغم آنکه میدانست مصوبه مذکور مغایر مقتضیات جامعه مدنی و مخالف ارزشهای دموکراسی و حقوق بشر است، در پای آن امضا گذاشت. در جریان تظاهراتی که صدها زن آگاه افغان در خیابان های شهر کابل به راه انداختند، طلبه های سیه پوش و نقابدار مدرسه " شیخ آصف محسنی"، با تأثیر پذیری از اندیشه های حاکم در چارچوب این مدرسه، علیه تظاهر کننده گان معترض، زبان به فحاشی گشوده و به پرتاب سنگ و چوب به سوی آنان متوسل شدند.

به سلسله اشاعه افکار رجعت گرایانه برخی از رهبران " تنظیم " های اسلامی - جهادی، همینکه " شورای علمای افغانستان " در سالهای پس از انتخابات پارلمانی، با یکصد و پنجاه عضو تأسیس گردید، این شورا، هراز گاهی، با صدور اعلامیه ها و بخصوص اعتراض ها و مداخله های متواتر در بخش نشرات و مطبوعات و ممانعت زنان و دو شیزه گان از فعالیتهای هنری و فرهنگی، هژمونی ایدئولوژیک اش را قدم به قدم استحکام می بخشید. چنانکه اعلامیه یی را در ماه مارچ سال 2012 میلادی (حوت 1309 خورشیدی) به امضای ملاقیام الدین کشاف مبنی بر " تفکیک جنسیت زنان و مردان در محلات آموزشی، دفاتر، مکاتب، بسهای شهری و ... قرار آتی صادر نمود. جالب این بود که این اعلامیه، بجای آنکه از طریق نشریه ماهانه شورای مذکور به نشر برسد، از مجرای سایت انترنتی دفتر ریاست جمهوری افغانستان به اطلاع عامه رسا نیده شد:

الف) پابندی به اوامر و نواهی شریعتِ مطهرِ اسلام در عقیده و عمل

ب) حفظ و رعایتِ کاملِ حجابِ شرعی که باعثِ حفظِ آبرو و شخصیتِ زن میگردد

ج) دوری جُستن از اختلاط با مردانِ بیگانه در عرصه های مختلف اجتماعی، مانند تعلیم، تحصیل، بازار، دفاتر و سایر شئون زنده گی

د) در نظر گرفتنِ صراحتِ آیات (1) و (34) سورهٔ النساء که مشعر است در خلقتِ بشر مرد اصل و زن فرع میباشد و نیز قوامیت از آن رجال است. لذا از استعمالِ الفاظ و اصطلاحات که با مفهوم آیات مبارکه در تضاد باشد، جداً اجتناب شود

ه) ارج گذاشتن به مسألهٔ تعدد زوجات که به اساس حکمِ صریحِ قرآن ثابت میباشد

و) اجتناب از سفر بدون محرم شرعی

ز) التزام به حکمِ شریعتِ غرای محمد در موردِ طلاق

این فیصله و اعلامیه، در حالیکه بیانگر تمایلِ بیشترِ رییس و اعضای شورای علما و شخص رییس جمهور به سوی گروه طالبان، حزب اسلامی و بصورت کل، به جانب بنیادگرایی مذهبی بود، از دید آگاهان، دانشمندان، زنان، جامعهٔ مدنی و حلقاتِ روشنفکری افغانستان، تلاشی در جهتِ نقضِ بیشترِ حقوقِ زنان و دامن زدن به تعصبِ فکری و مذهبی و کُندسازی روندِ پیشرفت و جلو گیری از جهش به سوی ترقی کشور خوانده شد و اعتراض های وسیع در سراسر مملکت را در قبال داشت. (42)

ملا قیام الدین کشاف رییس شورای علما

شماری از زنان، مردان، سیاسیون، نهاد های مدنی و تحلیلگران افغانستان اظهار داشتند که در عقب این گونه اعلامیه ها، هدف سیاسی نهفته است و تصور می رود حکومت در تلاش است برای اینکه راهی را بسوی مذاکره با گروه طالبان بگشاید، می خواهد با چنین اقدامات عقبگرایانه، برای طالبان بفهماند که سیاست های دولت با این گروه تفاوتی ندارد.

افغانستان طی یک صحبت رسمی اظهار داشت که " سند هایی را در اختیار دارد که پنجاه در صد اعضای شورای ملی در فساد اداری دست دارند، پدیده ای که حالا گسترش آن در نهاد های کلیدی دولت انتقاد های سخت جامعه جهانی را به همراه شده است ... " (43)

"شبکه اطلاع رسانی افغانستان " در ماه ثور سال 1392 خورشیدی از قول سخنگوی وزارت امور داخله افغانستان چنین نوشت : " ... بیش از پانزده هزار مکتوب از نماینده گان پارلمان به وزارت داخله مواصلت نموده که بیشترین آنها به خواست های غیر قانونی، از تقرر والی ها گرفته تا قوماندان ها ، ولسوال ها ، درخواست موترهای بهتر، افزایش تعداد بادی گاردها، مجوز موترهای تکسی، صدور اجازه نامه برای عبور موتر های بدون نمبرپلیت و غیره میباشد...کمتر درخواستی برای حل مشکلات مردم در نقاط مختلف افغانستان بوده است ... همچنان، آزاد سازی طالبان، اختطاف گران و مجرمان از بند و زندان نیز بخشی از درخواست های نماینده گان پارلمان بوده است ... "

روز پانزدهم ماه می 2013م بود که وزیر مالیة دولت حامد کرزی که غرض استجواب به پارلمان رفته بود، ضمن یک سخنرانی، تعدادی از وکلا را متهم به ارتکاب اعمال غیر قانونی، از آن جمله، قاچاق مواد الکولی، مواد خوراکه، ماشین آلات و امثالهم از خارج بدخل افغانستان نمود. جالب این بود که وزیر مالیة، بصورت رویا روی، در حالیکه در برابر مجموع وکلا قرار داشت، به تعداد شش تن از آن ها را نام بُرد که در فعالیت های ضد قانونی منهمک بودند. اینها عبارت بودند از ظاهر قدیر وکیل ننگرهار، محمود سلیمان وکیل ولایت پکتیا، حمیدزی لالی وکیل ولایت قندهار، سمیع الله صمیم وکیل ولایت فراه، عارف رحمانی وکیل ولایت غزنی و محمد عظیم محسنی وکیل ولایت بغلان .

نکته جالب در این میان این بود که "ظاهر قدیر" با طمطراق عجیبی پس از بیان این اتهامات در پارلمان گفت : " مالک سه صد عراده موتر است که بیست عراده آن ضد گلوله میباشد، مصارف ماهانه اش بالغ بر سه صد الی چهار صد هزار دالراست و سه صد و پنجاه ملیون دالر سرمایه دارد... " ، ولی این " وکیل" پارلمان نگفت که آنهمه پول و دارایی را، آنهم در یک کشور فقیر، عقب مانده، جنگزده و محتاج از کجا آورده است ؟ هیچ کسی در داخل پارلمان نیز این سوال را مطرح نکرد.

عقبگرایی و افکار متحجر در میان تعداد زیادی از اعضای پارلمان افغانستان تا آنجا استیلا داشت که وقتی " قانون منع خشونت علیه زنان " برای تصویب به مجلس پیش گردید، سروصدا ها، اعتراضها و موانع آشکار و علنی در برابر آن از سوی همان وکلای ضد دموکراسی و ضد حقوق زن به نمایش گذاشته شد. این موضوع آنقدر دامن زده شد که بسیاری از رسانه های چاپی و تصویری داخلی و خارجی کشور و کتله های متعدد افغانها در کشورهای مختلف جهان، بدان توجه مبذول داشته موضعگیری ارتجاعی وکلا را به باد استهزا گرفتند.

" قانون منع خشونت علیه زنان " که گام کوچکی بود در راه حراست از حق انسانی و مدنی زنان کشور، البته قبلاً مسوده شده و طی صدور فرمان تقنینی به توشیح رییس جمهور نیز رسیده بود و اما برخی از وکلای زن در پارلمان، خواستند آنرا از تصویب اعضای پارلمان نیز بگذرانند. در قانون مذکور، سن ازدواج دختران، رواج چند همسری، اجازه والدین در امر ازدواج، مجازات در برابر تجاوز جنسی، فعالیت خانه های امن و خشونت فیزیکی در مقابل زنان گنجانیده شده و تقاضا بعمل آمده بود تا طبق مقتضیات زنده گی مدنی از تصویب بگذرد. اما آنانی که هنوز هم میخواستند و یا میخواهند در پناه شریعت طلبی های متظاهرانه و اسلام پناهی های تیره اندیشانه بخرامند و از این ناحیه کمافی السابق سود بردارند، برخلاف قانون مذکور، چند همسری را روا دانسته، خانه های امن را " فاحشه خانه ها " نامیدند، خشونت فیزیکی علیه زنان را لازم پنداشته و سن ازدواج را هم، همان سن صغارت خواندند و یکباردیگر به اثبات رسا نیندند که هنوز هم افکار و اندیشه های متحجر طالبی و قرون وسطایی در ذهن و ضمیر دارند و به هیچوجه حاضر نیستند پیام آور پیشرفت و سعادت برای نسل محروم و مظلوم زن در افغانستان باشند.

یکی دیگر از فیصله ها و مصوبات بی سابقه، غیرقانونی و شرم آور پارلمان افغانستان تحت عنوان " مصوونیت و حقوق اعضای پارلمان " این بود که برای اعضای پارلمان، حتا پس از سالهای دوره وکالت شان، تأمین امنیت، امتیازات سیاسی و حقوق ماهیانه می بخشید. این مصوبه در چهار فصل و بیست ماده، طی نشستی با اکثریت آرا صورت گرفت. باسناد گزارش خبرگزاری بی بی سی از داخل پارلمان افغانستان، این قانون جدید که در میانه ماه جولای 2014 م به تصویب اکثریت اعضا رسید، دارای دو بخش بود: بخش اول شامل حقوق، امتیازات، مصوونیت و مسوولیت های نماینده مجلس در زمان کاری اش و بخش دوم، عبارت از امتیازاتی بود که مربوط به سالهای پس از کار رسمی آنها میشد. در مصوبه مورد نظر گنجانیده شده بود که برای هر وکیل پس از ختم دوره وکالتش نیز دو محافظ {دو فرد مسلح}، پاسپورت سیاسی، امتیاز حضور یافتن در مجالس رسمی بنام "

شخصیت ملی " و بیست و پنج درصد حقوق زمان وکالت {پنج‌هزار افغانی} " مادام العمر " مدنظر گرفته شود.

این فیصله درحالی ازطرف وکلا صورت گرفت که هم دوره کار سیزده ساله حامد کرزی بحیث رییس جمهور و هم دور دوم کار مجلس پارلمان رو به اختتام بود، کشمکشهای تند انتخاباتی میان دو تیم عمده مربوط به نامزد های کرسی ریاست جمهوری ادامه داشت، باسناد نشرآماراسوی اداره مصوونیت ملی، چهارهزارتروریست طالبی و پاکستانی و چینی و ... ازخاک پاکستان بالای ولایت هلمند حمله مسلحانه خونین انجام داده بودند، شلیک توپخانه بی نظامیان پاکستان بالای ولایت کنرادامه داشت، هزاران " پناهنده " پاکستانی (قسماً مسلح) ازوزیرستان شمالی واردخاک افغانستان شده بودند، فقر اقتصادی و دردبیکاری و بی روزگاری در کشور بیداد میکرد، حملات تروریستی، کشتارها و انفجارهای پیهم درشهرها و ولایات توسط گروه طالبان ادامه داشت و هزاران هزارمعیوب و معلول و یتیم و بیوه و بی سر پناه به سختی درسراسر کشور نفس میکشیدند.

این فیصله امتیازطلبانه و بیدردانه اگر ازیکطرف به تعداد سه صد تن اعضای پارلمان را شاد و مسرورساخته بود، از سوی دیگر، موجب اعتراض های شدید از سوی تعداد اندکی (تنها هشت تن) ازوکلا داخل مجلس، جامعه مدنی، رسانه های آزاد، حلقات روشنفکری و مردم عوام گردیده این اقدام را شرم آورخواندند. همین اعتراض های گسترده ملی و رسانه بی موجب گردید که وقتی مصوبه مورد نظر، غرض بررسی و تأیید به " مشرانو جرگه " یا مجلس سنا رفت، با اکثریت آرا ردشد.

وبسایت " کابل پرس"، فهرست اسمای وکلا، تعداد محافظان مسلح وکلا و مجموع محافظان پارلمان افغانستان را در آستانه این سر و صدا ها به نشر رسانید که ما کاپی عین فهرست را به نقل ازمنبع مذکور، در اینجا درج مینماییم تا بملاحظه آن، اوضاع واحوال سیاسی،

امنیتی، پارلمانی و بیروکرسی دوران زعامت حامد کرزی برای خواننده محترم بیشتر روشن شود:

ردیف	اسم	وظیفه	تعداد افراد	مقام امر دهنده	موقف	ملاحظه
۱	استاد عبدالرب رسول سواد*	وکیل ولسی جرگه و رهبر جهاد	۲۹	رئیس دفتر مقام	وکیل برحال	۱۳۸۸/۱/۲۱
۲	حاجی الماس	وکیل ولسی جرگه	۲۰	وزیر صاحب داخله	وکیل برحال	۱۳۸۸/۷/۲۱
۳	احمد بهزاد	وکیل ولسی جرگه	۵	وزیر صاحب داخله	وکیل برحال	۱۳۹۰/۷/۱۷
۴	ملا تره خیل	وکیل ولسی جرگه	۴۱	وزیر صاحب امور داخله	وکیل برحال	۱۳۸۸/۱/۱۱
۵	شهباز شيروالی وردگ	وکیل ولسی جرگه	۱	معین صاحب تامیناتی	وکیل برحال	۱۳۸۸/۱/۲۲
۶	صیغوره بهاری	وکیل ولسی جرگه	۵	وزیر صاحب امور داخله	وکیل برحال	۱۳۸۸/۱/۲۴
۷	رونکیه کارگر	وکیل ولسی جرگه	۴	وزیر صاحب امور داخله	وکیل برحال	۱۳۹۰/۷/۱۱
۸	احمدشاه رمضان	وکیل ولسی جرگه	۷	وزیر صاحب امور داخله	وکیل برحال	۱۳۹۰/۷/۲۴
۹	سلور ابلخانی	وکیل ولسی جرگه	۲	معین صاحب امنیتی	وکیل برحال	۱۳۸۸/۹/۱۷
۱۰	جداستار خلوصی	مفتی ولسی جرگه	۲	وزیر صاحب امور داخله	وکیل برحال	۱۳۸۸/۱/۱۰
۱۱	فوزیه کوفی	وکیل ولسی جرگه	۵	وزیر صاحب امور داخله	وکیل برحال	۱۳۸۸/۱/۱۰
۱۲	سید منصور ناری	وکیل ولسی جرگه	۲	معین صاحب امنیتی	وکیل برحال	۱۳۹۰/۷/۲۰
۱۳	حاجی میر رحمن	وکیل ولسی جرگه	۴	وزیر صاحب امور داخله	وکیل برحال	۱۳۹۰/۷/۲۴
۱۴	فرهاد سیدی	وکیل ولسی جرگه	۲	معین صاحب امنیتی	وکیل برحال	۱۳۸۸/۱/۱۸
۱۵	خادم صمیم خدایار	وکیل ولسی جرگه	۲	معین صاحب امنیتی	وکیل برحال	۱۳۸۸/۳/۱۴
۱۶	نصرتشاه اجازکی	وکیل ولسی جرگه	۲	وزیر صاحب امور داخله	وکیل برحال	۱۳۸۸/۱/۱۵
۱۷	گوری بهشتی	وکیل ولسی جرگه	۲	معین صاحب امنیتی	وکیل برحال	۱۳۸۸/۱/۲۴
۱۸	سید حسین نوروزی	وکیل ولسی جرگه	۱۰	وزیر صاحب امور داخله	وکیل برحال	۱۳۹۰/۷/۲۹
۱۹	سید الله فرغانی	وکیل	۲	وزیر صاحب امور داخله	وکیل برحال	۱۳۹۰/۷/۱۸
۲۰	حاجی محمد عارف	وکیل	۲	وزیر صاحب امور داخله	وکیل برحال	۱۳۸۸/۱۲/۱۸
۲۱	عزیزه جلیس	وکیل ولسی جرگه	۱	وزیر صاحب امور داخله	وکیل برحال	۱۳۸۸/۱/۱۴
۲۲	راشه کبیرا	وکیل ولسی جرگه	۳	معین صاحب امنیتی	وکیل برحال	۱۳۸۸/۱/۲۰
۲۳	ناجیه ایمنی	وکیل ولسی جرگه	۳	وزیر صاحب امور داخله	وکیل برحال	۱۳۸۸/۱/۱۲
۲۴	حبیبه دانش	وکیل ولسی جرگه	۷	معین صاحب تامیناتی	وکیل برحال	۱۳۸۸/۷/۱۱
۲۵	مریت منگل	وکیل ولسی جرگه	۲	معین صاحب امنیتی		
۲۶	حیات الله	وکیل	۲	قوماندان ع. هاشم و جانب		۱۳۹۰/۷/۲۴
۲۷	دکتر نواز ابراهیمی	وکیل ولسی جرگه	۳	وزیر صاحب امور داخله	وکیل برحال	۱۳۹۰/۷/۲۱
۲۸	قیس حسن	وکیل ولسی جرگه	۴	وزیر صاحب امور داخله	وکیل برحال	۱۳۹۰/۷/۲۴
۲۹	فریادتی عرفانی	وکیل ولسی جرگه	۸	وزیر صاحب امور داخله	وکیل برحال	
۳۰	شرفیو بهادری	وکیل ولسی جرگه	۲	وزیر صاحب امور داخله	وکیل برحال	

ردیف	اسم	وظیفه	تعداد افراد	مقام امر داخلة	موقع	تاریخ
۳۱	فرهاد خطیبی	نائب مئس ولس جرگه	۵	وزیر صاحب امور داخلة	وکیل برحال	۱۳۹۰/۳/۶
۳۲	محمد نعیم لالی حمیدزی	وکیل ولس جرگه	۵	وزیر صاحب امور داخلة	وکیل برحال	۱۳۹۰/۳/۲۲
۳۳	جنرال نقیب الله	وکیل ولس جرگه	۲	معین صاحب امنیت	وکیل برحال	
۳۴	محمد یونس قانونی	وکیل ولس جرگه	۲۹	وزیر صاحب امور داخلة	وکیل برحال	۱۳۹۰/۳/۲۲
۳۵	ملا عزت الله عاطف	وکیل ولس جرگه	۱۳	معین صاحب امنیت	وکیل برحال	۱۳۹۰/۳/۲۷
۳۶	شایسته یاز صافی	وکیل ولس جرگه	۴	معین صاحب امنیت	وکیل برحال	
۳۷	حاجی محمد محقق	وکیل ولس جرگه	۷	معین صاحب امنیت	وکیل برحال	
۳۸	محمد نور اکبری	وکیل ولس جرگه	۶	وزیر صاحب امور داخلة	وکیل برحال	۱۳۹۰/۳/۲۷
۳۹	شکره بیگان	وکیل ولس جرگه	۱	وزیر صاحب امور داخلة	وکیل برحال	۱۳۹۰/۳/۲۴
۴۰	طاهره مجیدی	وکیل ولس جرگه	۲	وزیر صاحب امور داخلة	وکیل برحال	۱۳۹۰/۳/۲۴
۴۱	مولوی شهبازہ شاد	وکیل ولس جرگه	۲	وزیر صاحب امور داخلة	وکیل برحال	۱۳۹۰/۳/۲۲
۴۲	محمد نادر افشاری	وکیل ولس جرگه	۲	وزیر صاحب امور داخلة	وکیل برحال	۱۳۹۰/۳/۲۴
۴۳	حمیدالله لوی	وکیل ولس جرگه	۳	معین صاحب امنیت	وکیل برحال	۱۳۹۰/۳/۵
۴۴	علی ارشد	وکیل ولس جرگه	۲	معین صاحب امنیت	وکیل برحال	
۴۵	شریف الله کمارال	وکیل ولس جرگه	۵	وزیر صاحب امور داخلة	وکیل برحال	۱۳۹۰/۳/۲۲
۴۶	شایسته یاز نامتوری	وکیل ولس جرگه	۲	وزیر صاحب امور داخلة	وکیل برحال	۱۳۹۰/۳/۳۱
۴۷	عزیز الله عرفانی	وکیل ولس جرگه	۱	وزیر صاحب امور داخلة	وکیل برحال	
۴۸	سید محسن عالمی بلخی	وکیل ولس جرگه	۱	وزیر صاحب امور داخلة	وکیل برحال	
۴۹	عبدالملق حسینی	وکیل	۱	وزیر صاحب امور داخلة	وکیل برحال	
۵۰	عبدالاحد درانی	وکیل	۲	وزیر صاحب امور داخلة	وکیل برحال	
۵۱	الجنیر محمد اقبال صافی	وکیل ولس جرگه	۵	وزیر صاحب امور داخلة	وکیل برحال	۱۳۹۰/۱۱/۳
۵۲	حاجی بیگلر	مستور	۲	وزیر صاحب امور داخلة	مستور سابق	۱۳۹۰/۲/۲۷
۵۳	زهرا شریفی	مستور	۳	وزیر صاحب امور داخلة	برحال	۳۹۰/۱/۲۰
۵۴	پادشاه خان کدران	وکیل	۹	وزیر صاحب امور داخلة	وکیل سابق	۱۳۹۰/۱/۱۶
۵۵	شهباز خروسی	مستور	۲	وزیر صاحب امور داخلة	مستور برحال	۱۳۹۰/۳/۱۵
۵۶	محمد حیدر شازی زاده	وکیل	۳	معین صاحب امنیت	وکیل امن	۱۳۹۰/۵/۱۱
۵۷	بیدار خاکی	مستور	۲	معین صاحب امنیت	برحال	۲۸۹/۱/۱۸
۵۸	پنجابی بی	مستور	۲	معین صاحب امنیت	برحال	۱۳۸۹/۳/۱۱
۵۹	کبیر خان پارتو	مستور	۱	معین صاحب امنیت		
۶۰	نور محمد ولس	مستور				

ردیف	اسم	وظیفه	تعداد افراد	مقام امن دافعه	موقف	ملاحظات
۴۱	حیات الله ابراهیمی	سائقور	۳	معین صاحب امنیت	برحال	۱۳۸۹/۱/۱۹
۴۲	سید ناصر امین زوی	سائقور	۳	معین صاحب امنیت	برحال	۱۳۸۹/۱/۱۹
۴۳	لاری منگل	سائقور	۱	معین صاحب امنیت	برحال	۱۳۸۹/۱/۱۴
۴۴	اجمونی احمدزی	سائقور	۲	معین صاحب امنیت	برحال	۱۳۹۰/۳/۵
۴۵	ظاهری	سائقور	۱	وزیر صاحب امور داخله	برحال	۱۳۸۹/۲/۶
۴۶	مولوی امین التین مظفری	سائقور	۱	وزیر صاحب امور داخله	برحال	۱۳۸۹/۲/۶
۴۷	سلوات قلیان	وکیل	۱	وزیر صاحب امور داخله	برحال	۱۳۸۹/۲/۲۷
۴۸	محمد عام ابراهیم	نایب اول مشر الوجرگه	۳	معین صاحب امنیت	برحال	۱۳۹۰/۲/۲۱
۴۹	رفیع الله گل افغان	نایب دوم مشر الوجرگه	۱۰	معین صاحب امنیت	برحال	۱۳۹۰/۲/۲۱
۵۰	واحد مسلمان	سائقور	۲	وزیر صاحب امور داخله	برحال	۱۳۹۰/۲/۲۱
۵۱	فضل الهادی مسلم یار	رئیس مشر الوجرگه	۱۸	وزیر صاحب امور داخله	برحال	۱۳۹۰/۲/۲۱
۵۲	مولوی عبدالولی راضی	مشی مشر الوجرگه	۳	وزیر صاحب امور داخله	برحال	۱۳۹۰/۲/۲۱
۵۳	عارف الله پشتون	سائقور	۱	وزیر صاحب امور داخله	برحال	۱۳۹۰/۲/۲۱
۵۴	ملک الله بابا	سائقور	۳	وزیر صاحب امور داخله	برحال	۱۳۹۰/۲/۲۱
۵۵	محمد یونس تخاری	سائقور	۲	وزیر صاحب امور داخله	برحال	۱۳۸۹/۱۱/۲۳
۵۶	غلام معین التین منصور	سائقور	۱	وزیر صاحب امور داخله	برحال	۱۳۸۹/۱۱/۲۳
۵۷	سلطان جان خانکسار	سائقور سابق ولایت لوگر	۲	وزیر صاحب امور داخله	برحال	۱۳۸۹/۱۱/۲۳
۵۸	حاجی فرید	وکیل سابق ولایت کاپیسا	۱	وزیر صاحب امور داخله	برحال	۱۳۸۹/۱۱/۲۳
۵۹	کیر افغان	وکیل	۱	وزیر صاحب امور داخله	برحال	۱۳۸۹/۱۱/۲۳
۸۰	سید عبدالصبور خدمت	وکیل ولسی جرگه	۲	وزیر صاحب امور داخله	برحال	۱۳۹۰/۱۱/۲۱
۸۱	الحاج حسن صحرایی	//	۲	وزیر صاحب امور داخله	برحال	۱۳۹۰/۱۱/۲۱
۸۲	عبدالوکیل فقیر زاده	//	۲	وزیر صاحب امور داخله	برحال	۱۳۹۰/۱۱/۲۱
۸۳	موسی خان نصرت	//	۲	وزیر صاحب امور داخله	برحال	۱۳۹۰/۱۱/۲۱
۸۴	الحاج حنیب الرحمن افغان	//	۴	وزیر صاحب امور داخله	برحال	۱۳۹۰/۱۱/۲۱
۸۵	حاجی محمد داود گلگانی	//	۱۰	وزیر صاحب امور داخله	برحال	۱۳۹۰/۱۱/۲۱
۸۶	نهیضه سادات	//	۲	وزیر صاحب امور داخله	برحال	۱۳۹۰/۱۱/۲۱
۸۷	محمد اسحاق "رنگین"	وکیل ولسی جرگه	۵	وزیر صاحب امور داخله	برحال	۱۳۹۰/۱۱/۲۱
۸۸	عبدالله "بارکزی"	وکیل ولسی جرگه	۳	وزیر صاحب امور داخله	برحال	۱۳۹۰/۱۱/۲۱
۸۹	مجموع بریدار و غیره	مشی	۳۰	وزیر صاحب امور داخله	برحال	۱۳۹۰/۱۱/۲۱
۹۰	مجموع بریدار و غیره	مشی	۸۳	وزیر صاحب امور داخله	برحال	۱۳۹۰/۱۱/۲۱

(این فهرست از وبسایت کابل پرس برگزیده شده است)

اداره "کابل پرس" طی تبصره یی افزود که این فهرست نشان میدهد که رسول سیاف با داشتن 39 محافظ، ملا تره خیل کوچی 30 محافظ، حاجی الماس 20 محافظ، فضل الهادی مسلم یار 18 محافظ، محمد یونس قانونی 29 محافظ و ملا عزت الله عاطف 23 محافظ، از زمره وکلای هستند که بیشترین محافظان مسلح را با خود دارند. (ادامه دارد)

